

מאור עיניים בפסטיבל ישראל

פסל ענק 'יורה' אור על כל מי שנכנס לתיאטרון ירושלים • האמן יוחאי מטוס מדבר על התחושות שהדיוקן שלו מעורר • וגם: האירועים האחרונים של חגיגת התרבות שתיגמר בעוד יומיים

'DANCE', מאת לוסינדה צ'ילדס | צילום: סאלי כהן

הוא, ולכן אני נמשך רחוקא לעיסוק בה', הוא מסכם. כאמור, בשבת ייחתם פסטיבל ישראל, ובימי האחרונים יעלו בו מספר מופעים מעניינים: אנסמבל 'באן' יערוך סיור יוצא דופן במד ויאון ישראל, עם ארבע רמויות שיערץ רו את הדרך שבה אנו רגילים לתפוס את העויה המדיאנית: 'מש'קית ח'יה' תיקח אתכם לסיור תרבות יום א' ותגולל באופן פחות שגרתני את נרטיב השואה והתקומה של העם היהודי; 'מאבטחת במודיאן' תשנה ורקוד לאנשים ה'שקופים' שעובדים במר סר ולסיופיות שבתחוקה היומיומית של ה'מקרה המודרני'; ורמויות נוספות. שישי, 12:00, 100 שקל.

'מאור עיני' - דיוקן עצמי, יוחאי מטוס | צילום: גיא יחיאלי

אנסמבל 'סריבר' מטורקיה יגן קונצרט מיוחד. האנסמבל, שמתמחה במוזיקה עתיקה מהאימפריה העות'מאנית, מורכב ממוזיקאים ממוצאים ומרקעים תרבותיים שונים, שיוצרים שיח בין תרבותי המחבר בין מוזיקה יהודית, מוסלמית ונוצרית. שישי, 14:00, תיאטרון ירושלים, 120 שקל.

מוזיקה קלאסית במרכז ערו תמיד בעין כיום קובי צרט מאת שומאן וברהמס. שבת, 11:00, 100 שקל.

המופע הגדול האחרון של הפסטיבל ירחיף את לוחיי נדה צ'ילדס, מהרקניות והמדיאניות המשפיעות עות של המאה ה-20, עם היצירה 'DANCE'. רקדני הלהקה ירקדו לצלילי יצירתו המוקדמת של פיליפ גלאס 'Dance nos. 1-5', וברקע יוקרן סרטו של האמן הקונספטואלי המנוח מיל לודט, שנוצר עבוד המופע ב'79'. מוצ'יש, 21:00, תיאטרון ירושלים, 200 שקל.

העבודה וגם ביחסים של העבודה מול החלל'. גם לוחותו של המפוסל יש משמעות חשובה, ומי שמודע אליה יוכל לקלוט עוד אפקט מעניין. 'המ' פוסל הוא אני', מספר מטוס. 'העבודה בהקשר של הפסטיבל מרבת על התפקיד של האמן בחברה כמו תוך של מידע, או אולי רמות שמתכלת על רברים מנקודת מבט מעט אחרת ומקיאה את זה הוצעה כתוכן. הרמות שלי היא של אמן עם Vision (משחק מילים על חזון וחיון), כמו המשחק הכפול בין הליטוף שהיצירה עושה לבין איך שהאמנות יכולה לעורר את הרגשות הלא טובים, פחד או בלבול. אור הוא חומר שאני עובד איתו כבר הרבה מאוד שנים. לתאורה בצורה מלא כותית יש תפקיד שמשתנה מאוד בשנים האחרונות. מצד אחד, תמיד היה מרוכז בתחליף לשמש, שמייצר לנו את הראייה ובונה לנו את הצבעים. מצד שני, יש תהליך מעניין שקורה בגלל התרבות והטכנולוגיה. הסתכלות ררך אור הופכת להיות הרבר הטבעי לנו. כולם למשל מסתכלים כל הזמן על מסי כים. העין שלנו התרגלה לראות רברים ררך הפורמט

באולם הכניסה של תיאטרון ירר שלים, האתר העיקרי של פסטיבל ישראל שייחתם בשבת, ניצב פסל עצום של פני אדם. מתוך עינו של הפסל, שמקבל את פניהם של באי הפסטיבל במהלך השבועות האחרונים, בוקעות אלומות של אור מסנוור, שגערות רק בקצו השני של האולם ומפזרות מעליו חופת אור. הנכנסים מתקשים מאוד להתעלם מתגנדרויות של העבודה. 'היצירה נבנתה במיוחד לחלל של התיאטרון ועבור הפסטיבל', אומר אמן מיצבי התאורה יוחאי מטוס, שיצר את 'מאור עיני'. 'בשר' גה ממויאון למשל, שכולו לבן והוא מעניק את מלוא תשומת הלב לאמנות, כאן מדובר בחלל מאוד לא פשוט ואגריסיבי, עם אררי כלות ברוטאליות שמושכת הרבה תשומת לב. בגלל זה לעבודה יש גודל ונוכחות מרשימים, והיא כביכול משתלטת על החלל, אבל היא בעצם גם נתמכת על ידו. היא מכילה ומחבתק את כל מי שנכנס אליו, ומ קיפה אותו גם מלמעלה'. הפסל המסקרן עשוי מהרפסה של ברונט על עץ, ומתוך שני גלגלי העיניים החלולים נמתחים כבלים שעליהם מונחים פסי תאורה. 'זה אמנם נראה משר כלל ומרשים, אבל בכל היצירות שלי אני משתמש במרכיבים מאוד 'לואורטיק', אומר מטוס. 'בכוונה אני מתעסק עם חומרים כל כך פשוטים ויומיומיים, כדי שההתייחסות לחלל ואופן ההצבה ייצרו פאר שהוא רק בייחם למוקם שבו הוא עומד. היצירה בעצם מעוניינת לקנה המידה וליחסים שלו מול הדבר הגדול הזה. הר' מות מצד אחד מאוד גדולה ומאימת, ומצד שני מל' טפת. היא יורה אור, כמו אש, מהעיניים, ומצד שני עוטפת באור שמונה מעל ולא פוגע במתבונן. כל יחסי הגרנדיוזיות קורים בעצם גם בחוויה של הצופה מול